

Immaterieel erfgoed ontsluiten: Via de cultureel erfgoedgemeenschap naar de Wikipedia community

Hilke Arijns, beleidscoördinator cultureel erfgoed, ZENDER

De kern van immaterieel erfgoed wordt gevormd door de gemeenschap die haar in leven houdt; het is dan ook essentieel dat het deze gemeenschap is die haar erfgoed kan beschrijven en ontsluiten.

Wikipedia is dé meest participatieve vorm van informatie verzamelen en deze opnieuw door en voor de gemeenschap toegankelijk maken. Door immaterieel erfgoed op Wikipedia een plaats te geven, zorgen we er niet alleen voor dat het erfgoed ook door de erfgoedgemeenschap zelf – potentieel door al haar leden- kan worden ontsloten, maar dat deze ook haar weg kan vinden naar het content managementsysteem van een collectiehoudende instelling.

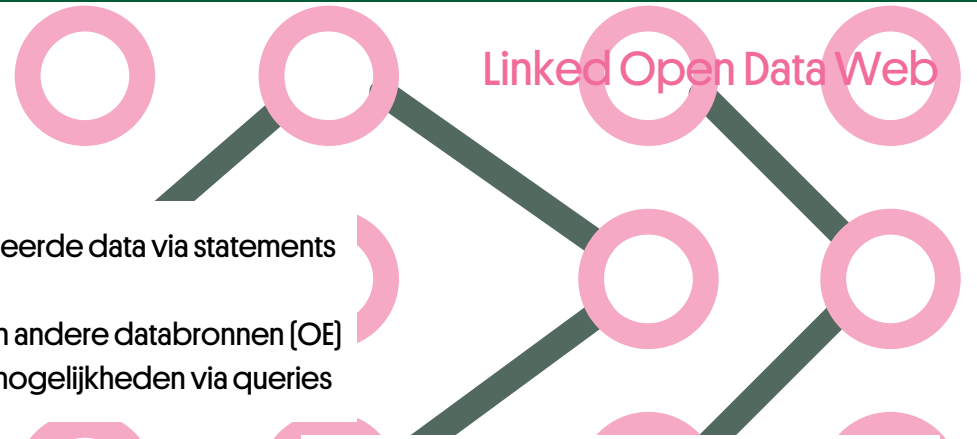
Het ecosysteem waarbinnen Wikipedia – het meest gekende van alle Wikimedia platformen- haar plaats heeft, steunt immers op Wikidata. Deze laatste heeft ondertussen haar plaats ingenomen als externe authority. Door immaterieel erfgoed via de Wikipedia en Wikidata te ontsluiten kan deze potentieel als concept ook makkelijk verbonden worden met objecten en documentatie in collectiesystemen.

Wikidata

- gestructureerde data via statements
- Meertalig
- Gelinkt aan andere databronnen [OE]
- 'BIG'data mogelijkheden via queries

Linked Open Data Web

Heilige-Drievuldigheidsprocesse (Q96184332)

omgeving met het Drievuldigheidsbeeld en ruiters in Kester, Herfelingen en Oetingen

Taal	Label	Beschrijving	Ook bekend als
Nederlands	Heilige-Drievuldigheidsprocesse	omgeving met het Drievuldigheidsbeeld en ruiters in Kester, Herfelingen en Oetingen	Kesterweg Paardenprocesse
Engels	Geen label ingesteld	geen beschrijving ingesteld	
American English	Geen label ingesteld	geen beschrijving ingesteld	
Frans	Geen label ingesteld	geen beschrijving ingesteld	

Verklaringen

is een **Paardenprocesse**

+ 1 bron

+ waarde toevoegen

De erfgoedgemeenschap

Sint-Veronmars

De Sint-Veronmars of Paasprocesse is een jaarlijkse soldatenprocessie in het Belgische dorp Lembeek. Deze processe gaat reeds sinds de vijftiende eeuw uit op paasmaandag ter ere van de patroonheilige van Lembeek, Sint-Veron.

Vijf groepen begeleiden het zilveren relikwieschrijn van de heilige Veron tijdens een tocht van 18 km. De mars zelf telt naast een grote groep van sympathisanten en beoefenaars zo'n 500 deelnemers.

Op paasmaandag verzamelen de deelnemers zich om twee - drie uur 's nachts wanneer de soldatengroepen (de zogenaamde Paasvoldiers) de "revelie" blazen. Ze doen dit in de verschillende wijken en op de voornaamste kruispunten van Lembeek. Nadien verzamelen ze aan het oud-gemeentehuis waar ze vaardels en medailles uitreiken aan verdienstelijke leden. Daarna beginnen ze aan de dagtocht waarbij elke groep zijn eigen traject volgt.

Het traject

De opocht doet zowel plaatsen in Vlaanderen als in het naburige Wallonië aan: van Lembeek gaat het richting Wallonië waar de gemeenten Clabecq en Tubize worden aangeanda. In Clabecq is er omstreeks het middeleeuwse een plechtige intocht in het dorpscentrum en ook in Tubize is er een halteplaats in de parochiekerk. Van Tubize gaat het richting Hondschoote (gehucht van Lembeek) op de grens met de buurgemeente Sainies. Via de Edingsesteenweg gaat het opnieuw richting Lembeek-centrum voor de plechtige intocht van de sabel en wordt ook nog even het grondgebied van Halle betreden.

Op het traject bevinden zich verschillende kapelletjes gewijd aan Sint-Veron. Op bepaalde plaatsen ontmoeten de verschillende groepen elkaar. De buurtbewoners langhenen het traject vergezeten traditiegetrouw de deelnemers op een natje en een droogje. Een niet te vergeten detail is dat deze processe bij elk kapelletje stopt, waar voor alle beoefenaars gratis jenever, en soms ook gebakballen en paasieren, te krijgen zijn.

Draagt zelf bij
Maakt zelf content aan en verbetert ze
Ontsluit en valoriseert haar eigen bronnen
Verhaal is breed toegankelijk

Meer info: Zender.be/pajottenland-2-0/
Mail: hilke@zender.be

Het object

Het museum

Paardenprocesse Kester

De paardenprocesse in Kester, in de volksmond ook kortweg "de Kesterweg" genoemd, is een eeuwenoude traditie tocht in de gemeenten Kester, Oetingen en Herfelingen op de eerste zondag na Pinksteren. Deze omgeving is het hart van het ruiterspel. In gewijd aan de Heilige Drievuldigheid en wordt daarom ook wel de Heilige Drievuldigheidsprocesse genoemd. De processe wordt getypeerd door de grote aanwezigheid van ruiters te paard, koelken en farfarsen en is één van de drie grote paardenprocessen in Vlaanderen.

Inhoud

1. Het Kesterweg
2. Een geschiedenis van 800 jaar op de achtergrond
3. Een Gemeenschap van de Heilige Drievuldigheid
4. De traditie is levendige dan ooit

2. Kester en grote processe

Historiek

Het Kesterweg, of de potestas van Castré, is het bestuurlijk gebied dat eeuwenlang de entiteiten Kester, Herfelingen en Oetingen heeft verbonden. Het Kesterweg behoorde tot de heerlijkheid van Oetingen die sinds begin van de 12de eeuw onder het graafschap Henegouwen ressorteerde. In die context werd in het midden van de 19e eeuw structuur gegeven aan de bestaande gemeente van de ruiters van het grond van de accus of edingse oorkond in de stad of op het veld de bedinging af te leggen te voet. In paard, allen of in groep. Het was een bedacht van kerk tot kerk. Het ontstaan van het gebied van het Paardenweg gaf vorm aan de huidige omgeving, naast de individuele tochten die bij dag en nacht jaerlijks bleven bestaan.

Wikipedia-artikel
Toegankelijke link tussen object, geschiedenis, plaats, mens, tradities ...

Sint-Jozefkapel (Kester)

De **Sint-Jozefkapel** is een kapel in Kester, een deelgemeente van Gooik. Gelegen in het Pajottenland, provincie Vlaams-Brabant. De kapel is gelegen aan het kruispunt van de Kesterweg en de Edingsesteenweg. De kapel is een belangrijke plek voor de paardenprocesse van Kester.

Historiek

De huidige kapel werd gebouwd in 1893 in opdracht van J. Decrem (opschrift). Daarvoor stond er een kapel aan de overkant van de huidige Edingsesteenweg, al eeuwenlang een strategisch kruispunt. Zo is de kapel onder andere te herkennen op de Ferrariskaart uit 1771-1778.

De kapel is opgetrokken uit baksteen en bekleed met leien met een klokkentoren. Dit laatste is vrij uitzonderlijk voor kapellen en is sterk bepalend voor het pittoreske uitzicht van de kapel. Qua typologie is de kapel een zogenaamde betreedbare kapel.

Zicht op de kapel vanaf de Kesterweg (foto: Anne-Mie Havermans)

Opschrift (foto: Anne-Mie Havermans)

Interieur (foto: Anne-Mie Havermans)

Sint-Jozefkapel (foto: Anne-Mie Havermans)

Nieuwe mogelijkheden

ICE opnieuw linken aan de omgeving